

Säg Berra, det räcker!

De som har minsta lilla hum om svensk sportfiskehistoria vet direkt att det är Stockholmare Bert "Berra" Mårdh som åsyftas. En herre som under fyra decennier rört om i de svenska fiskegrytorna med besked. Förutom som spöslitare av yppersta rang sedan 1970-talet även som ytterst driftig redskapshandlare sedan 1989 då Berras Sportfiske AB slog upp sina portar på Valhallavägen i Stockholm. Björn Blomqvist träffade Berra och fick gräva i gamla klipp- och fotoalbum.

Berts fiskehistoria börjar som sexåring en sommar dag i slutet av 1960-talet. Det var då som han fick följa med mormor Alice ut i ekan på lilla Örsundaån i Uppland och ro drag. Mormor Alice var av den gamla dragroddsskolan. Spö och rulle var för henne främmande. En dragvinda försedd med tjock nylonlina och ett plåtdrag i linändan var redskapen som användes.

Efter att skeddraget släppts ut bakom båten säkrades fiskelinan med ett lätt bett mellan tänderna. Med lugna, nästan droppfria årtag framfördes flytetyget i grumlig å och i sakta mak nära näckrosor och vassruggar. Skrammel i durken och högröstat tjo och tjim ombord bannades.

NÄR HUGGET FÖLL greppade mormor Alice strängen och handhalade därefter hem fisken. Om fiskelyckan stod dem bi togs en och annan matgädda med hem till kokgrytan. Dragrodd! Ett simpelt sätt att fiska kan tyckas, men absolut inte i

avsaknad av spänning, vilket mormor Alice förtjänstfullt förmedlade till barnbarnet Bert. Fiskeintresset var väckt.

SOM UNG POJKE bodde Bert i Stockholmsförorten Bredäng. Närbelägna Delfinen FK blev lillgrabbens första klubb riktning mästerfiskare. Tävlingsfiske var en framträdande del i klubbverksamheten. Att tävla i fiske var Berts grej. Han blev snabbt duktig i grenarna sommar och respektive vinterfiske. Fångsterna bokfördes och fr.o.m. 1977 plitades fångsterna mer noggrant ner i en fiskedagbok.

Berts framgångar indikerade att en ny tävlingsfiskare var född. Hans framgångar uppmärksammades av den Stockholmsbaserade klubben Kaskad. Bert en yngling, typ oslipad krok, som med rätt bryne kunde slipas att bli en sylvass tävlingsfiskare av rang, insåg Kaskaderna. Bert värvades till teamet. I fornstora dar var Kaskad en av Sveriges mest kända elitklubbar och med-

1977		Fiske fångster	
9/1	12 st	abbottar	PimPel 250 gr
15/1	26 st	abbottar	PimPel 1700 gr
16/1	22 st	abbottar	PimPel 228 gr ^{8e plit}
22/1	8 st	abbottar	PimPel 167 gr
5/2	16 st	abbottar	PimPel 2500 gr (350) gr
6/2	12 st	abbottar	PimPel 695 gr
12/2	8 st	abbottar	PimPel 290 gr
13/2	7 st	abbottar	PimPel 140 gr ^{9e plit}
18/2	2 st	lakar	PimPel 3500 (2600)
19/2	6 st	abbottar	PimPel 625 gr
23/2	12 st	abbottar	PimPel 710 gr
27/2	15 st	abbottar	PimPel 330 gr
5/3	14 st	abbottar	PimPel 875 gr
6/3	23 st	abbottar	PimPel 1545 gr
8/3	2 st	torsk	3700 gr (3200) SKrubb -
-11-		skedda	910 gr svenska rekordet 1200
9/3	1 st	torsk	1000 gr
10/3	2 st	torsk	1800 gr
11/3	3 st	abbottar	1000 gr

FK KASKAD = KLUBBEN SOM ELIMINERAR NAPPEN

lemmarna bestod uteslutande av hårdatsande fiskeess. Medlemsantalet var satt till max dussinet fullt och några i gänget tillhörde Svenska Landslaget i mete.

KASKADAREN LASSE SÖDERBERG som jobbade för Fritidsfiskarnas Riksförbund (numera Sportfiskarna.se) på den tiden som reporter mm. blev raskt fisklig läromästare och fiskevän till Bert. Lasse var en hejare på att fånga fisk men även en hjälpsam figur och vägledde fiskesugna ungdomar i sin närhet att utvecklas som sportfiskare. Lasse och Bert fiskade både ofta och gärna tillsammans. Med facit i hand. Lasse Söderberg är förmodligen den person som betytt allra mest för Berts utveckling till att bli en av Sveriges mest framgångsrika tävlingsfiskare någonsin. Radarparet tränings- och tävlingsfiskade sida vid sida i söt-, brack- och saltvatten. Oavsett fiskart som jagades var målet alltid detsamma; att få så många napp som möjligt samt finlipa teknikerna. Även ett och annat fiskligt tjuvknep övades in. Att "rycka deg" var ett. I det moderna tävlingsmetets gryning var metoden "rycka deg" inte helt ovanlig. Det gick till på följande vis. En lätt knådad degkula sattes försik-

tigt fast på metkroken. Ut med grejorna i vattnet. Nappade det inte omgående rycktes tacklet ur det blöta i ett huj. Snärten i linan fick degen på kroken att lossna och därefter sakta singla mot botten, vilket i sin tur lockade fisk till platsen att ta för sig av bagarens produkt. Ny kula på kroken, ut med grejorna och nytt ryck osv. Deltagare som inte hajat grejen med degen var redan innan start omsprungna och sist i ledet.

METODEN BEFANNS I gråzonen, vilket gjorde att reglerna så småningom skärptes. Att "rycka deg" med finesse var inte detsamma som att man per automatik blev en överdängare på tävlingsmete. Nej, det krävdes mer än så för att nå toppen. Färdigheter som att rätt kunna bedöma ett tävlingsvatten, välja dugliga redskap för stunden parat med snabbhet och taktiskt tänk var och är några måsten för att spöa motståndarna.

UNDERTECKNAD TRÄFFADE LASSE och Berra första gången en iskall vinterkväll i slutet av 1970-talet. Duon var på besök hemma hos fiskeprofilen *Sten-Gunnar Sté-enson* i Mariestad.

SATSADE PÅ MÖRT

– Jag satsar på mört i dag, säger Lasse Söderberg, som stod vid Djurgårdskanalen.

Han jobbade hårt med spöt hela tiden. Satte på en degkula, i med kroken, väntar 10-15 sekunder. Om nappet uteblir drar han upp och sätter på nytt bete. Så håller han på i fyra timmar.

Bert Mårdh som vann äldre juniorklassen jobbade på samma sätt. En viktig detalj i proffsens meteknik är att rycka av mängder av degklumpar, som faller ner på botten. Degklumparna lockar till sig ett stim av fisk. Sen är det bara att dra upp en efter en.

Pimpelfiske efter stor lake på sjön Skagern stod på vårt gemensamma fiskeschema. Lasse hade förtjänstfullt tagit med diaprojektorn och visade fiskliga ljusbilder från stora världen. Att varför agna med bloodworms, vitsen med keepnet samt hur kontinentalt tävlingsmete gick till beskrevs livfullt.

HUR VÅR GEMENSAMMA lakfiskesatsningen ändade är en annan historia. Dock kan berättas att under en räcka av år fram till sent 1980-tal var den vidsträckta sjön Skagern (nr 18 i Sverige) landets hetaste lakfiskesjö. Dödligheten bland storlakarna som drogs upp var påfallande hög, vilket måhända kan vara en av orsakerna till att Skagern kapsejsade som givmild lakfiskesjö.

Om fångad lake mot förmodan undgick att smaka fångstmannens fiskbonker dukade de vanligtvis ändå under av trycksjuka. Fiskar som har slutna simblåsa drabbas lätt av trycksjuka om de fångas djupt ned och hankas upp för kvickt till ytan. Att simblåsan tittar ut ur fiskgapet är ett tydligt tecken på trycksjuka.

TONÅRINGEN BERT HADE fått ordentlig smak på tävlingsfiske och fiskade därför oförtrutet vidare. Trots att konkurrensen inom tävlingsmetet var stenhård lät framgångarna inte vänta på sig.

Topplaceringarna radades upp likt ett pärlband av små sänken på reven. Parallellt med tävlingsmetet fiskade han efter andra arter än vitfisk när tillfälle yppades, större fiskar i salt hav och öppen sjö var kul att fånga. Havsfisket upptäckte han i 15 års åldern.

I JUNI 1981 VAR Bert med om att skriva svensk havsfiskehistoria på båten M/S Westkust under en fisketur till Norska

Langesundsfjorden med utgång Smögen. Från stort djup lyckades det fiskliga manskapet ombord med stor möda vinscha upp sju håkaringar där den tyngsta besten vägde 245 kilo.

Bert personligen fick nöja sig med en 120-kilos. Fångsten ilandfördes till fiskhallen i Smögen för allmän beskådan. Pressen mötte upp med block och penna samt negativ svartvit film i kameran. "Svenska sportfiskare nära slå världsrekord" blev den braskande rubriken. (Världsrekordet för håkaring tidigt 80-tal löd på 320 kilo av norrmannen Egil Nielsen) Även ett färgstarkt filmteam från SVT stod på kajen och dokumenterade den för svenska mått mätt unika fångsten av håkaring. Inslaget rullades sedermera ut i det populära tv-programmet Naturrutan.

BERT HAR ALLT sedan ungdomen synts ofta på bild i dags- och fiskepress och vid något udda tillfälle även figurerat i Herrtidningen FiB-aktuellt. Kan tilläggas i en utmanande fiskekamp mot en av Fibban:s reportrar. Inte som avklädd dock.

SOM 17-ÅRING, 1979 blev Bert för första gången landslagsman i mete och även vinterkallt pimpelfiske. Vinterfiskefärdigheterna ställdes på prov bl.a. i dåvarande Sovjetunionen (Ryssland) på vida, frusna isvidder. Inga framgångar tillskansades. Då som nu är ryssarna mästerliga i att hantera pimpelstickan.

PÅ HEMMAPLAN DÄREMOT, I SM och NM, fiskade Bert med framgång. Vägen upp på prispallen gick ofta via fiske med favoritpirken, en svart tingest gjuten i tenn med namnet Lilla Bananen. Bert hade fattat grejen med siluettfiske långt innan begreppet ens myntats. När isen bar ute i yttre skärgården hände det att Bert bytte

bort pinnabborrarna mot pimpelfiske efter östersjötorsk. Bra torskfiskeplats var utanför Gålö. På den tiden var hela Östersjön packad med mattorsk. Utarmningen av våra vatten har sedan dess varit skrämmande och i dagläget är torsktimmen få om ens några i såväl västerhavet som i Östersjön.

PIMPELFISKE I ALL ära, men det var inom tävlingsmetet som Bert firade störst triumfer. Vid fem tillfällen, från 1979 och framåt ingick Bert i Svenska Landslaget i mete. Till detta kan läggas tre SM-tecken plus

mängder med ytterligare topplaceringar.

Att redan som 17 åring knipa en landslagsplats i mete var sensationellt. Händelsen uppmärksammades stort inom fiskeleden och som nyhetsartiklar i övrig press.

ATT SOM JUNIOR ta plats bland de stora grabbarna var en bedrift ut över det vanliga som dittills aldrig hänt tidigare. VM-fiske i Spanien stundade. - Det ska bli verkligen kul. I år tror jag också att vi har största chansen att vinna, uttryckte Bert i en intervju i Dagens Nyheter.

"Den veckan lärde jag mig havsfiska"

- Toppen! Underbart!
Så starka ord tar Bert Mårdh, 15 år, till när han beskriver förra årets havsfiskesafari, som arrangerades av Fritidstiskarna.
- Jag fick 89 pigghajar. Ofta flera på samma gång.
Nu tänker Bert även anmäla sig till årets havsfiskesafari som är andra veckan i augusti.

Havsfiskesafarin sker med m/s Väst kust, en ombyggd fraktskuta. Detta flytande ungdomsfiskeläger är begränsat till 18 deltagare i åldern 14-20 år. Under lägerveckan besöker

man större delen av västkusten; om vädret tillåter bli Fladen, Kummelbank, Sörgrundberget, Pater Noster och Måseskär.
Bert Mårdh är från Stock-

- En gång fiskade vi pigghaj till halv två på natten, berättar Bert Mårdh om Fritidstiskarnas havsfiskesafari.

RYOBI

Ax-serie

holm. Havsfiskesafarin förra

DAGENS NYHETER Tisdagen den 5 juni 1979

Svenska mästaren i mete bara 17 år

Bert Mårdh gjorde något av sensation genom att blanda sig in i de stora grabbarnas metekost. Han är bara 17 år och ett stort framtidshopp.

2

Nu väntar VM i fiske yngste landslagsman

Bert Mårdh, fiskebilen 17-åring från Norsborg. I oktober väntar Spanien och fiske-VM för Sveriges yngste landslagsfiskare genom tiderna. Foto: KAREN BENZAN

Sjuttonårige Bert Mårdh från Norsborg är Sveriges yngste landslagsman i fiske genom tiderna. Den 10 september åker han till VM-fisken i Spanien för att dra upp karp ur bevattningskanalen vid Zaragoza.

— Det ska verkligen bli kul, säger Bert. I år tror jag också att vi har största chansen att vinna någonsin.

Bert har varit intresserad av fiske så länge han kan minnas. Första fisken drog han upp vid sju års ålder. Sedan har det gått av bara farten. För två år sedan började han tävlingsfiska. Och nu har han alltså, trots att han bara är 17 år och junior, tagit klivet in bland de stora fiskarna.

— Jag tröttnar nog aldrig på fiske, säger han. Fiske-VM äger rum vid en sju mil lång och 25 meter bred bevattningskanal i norra Spanien. Den 14:e oktober inleds

het
nat
M
E
YC
me
has
kne
—
int
gill
I
i
tur
oc
14
—
te
m
12
la
st
m
S
C

BERT MÅRDH

Arne
Broman

fiskeligan

Det fina gäddfisket håller i. Här är veckans bästa:
14,5 kg, Ingarö, 11,6 kg, Traryd, 11,1 kg Hlirån i Småland.

Sommarens största skärgårdsgös kommer från Örsbaken utanför Nyköping; vikt 8,2 kg.

Och sommarens största torsk – vikt 17,9 kg – tog unge Bert Mårdh från Norsborg utanför Smögen.

Göran Karlsson, Hägersten, tar hem veckans Storfiskarmärke i gäddklassen med en bjässe på 14,5 kg. Och han bestryker vad vi skrev förra veckan i Fiskeigan: några av landets bästa gäddvatten har man i Stockholmstrakten!

– Jag låg ute vid Ingarö och spans tidigt på söndagsmorgonen då gäddan högg på en 40-gramms Kiler. Det blev en stenhård fight innan den kom i båten. 14,5 kg – 117 cm, det är nytt personligt rekord.

Ytterligare en storgädda kommer från Stockholms skärgård. Den vägde prick 9 kg.

– Jag tog den i Prästmarens på Djuro, berättar Roger Holmgren, Bandhagen. Gäddan högg på en Hi-Lo som jag drog fram i stan utanför an vassrugg. Våldsamt bugg och sedan drilning i en halvtimme innan jag kunde gaffa mitt livs fisk. Jag skall låta stoppa upp den!

Samma bete – en röd-vit Hi-Lo – hade Hans Ålveteg, Strömsnäsbruk, när han fick en gädda som vägde 11,6 kg. Han tog den i Tovhultsjön vid Traryd.

Anders Reblin, Jönköping, fiskade i Hlirån vid Svenarum i Småland, när han fick sin gädda

Han orkar
knappt
lyfta sin
jättetorsk:
17,9 kilo

● Hans Ålveteg
Traryd, till Agn
Tovhultsjön

Den 10 september 1979 lättade planet från Sverige med taggat landslag ombord i riktning Spanien och tävlingsvattnet, en bevattningskanal vid Zaragoza. Inför avfärd hade landslagsledaren Hans Hanson delat ut träningsråd.

LANDSLAGET INLEDDE MED att ha ett hyggligt bra träningsfiske. Bert bidrog till att höja stämningen med sin ungdomliga iver samt att han metade som ett full-

blodsproffs.

SJÄLVFÖRTROENDET I SVENSKGÄNGET var därför gott inför själva VM:et. Tillsammans hade de klurat ut bästa fiskemetoden och trodde sig därför veta hur laget skulle nå medaljerna. Ack vad de blågula mannarna bedrog sig. De gick helt bom tävlingsdagarna. Inte ens ett ordentligt napp registrerades. Vad hände? När träningsfisket pågick i den förhållandevis smala och grunda

kanalen var fisken oskygg och nappade. Däremot då det blev skarpt läge kantades helt plötsligt stränderna av cirka 40 000 högljudda åskådare samt att deltagarna pepprade vattnet med tackel i mängd.

Sammantaget blev det rena rama chocken för fiskarna i kanalen och i viss mån även för de svenska herrarna. De kontinentala metaressen var däremot sedan tidigare vana vid tillställningar likt denna och fiskade ytterst sparsmakat. De använde pyttesmå beten och minikrokar knutna på hårstråttunna linor, ett finlir ut över det vanliga tävlingsmetet för att kunna fånga skärrad fisk.

VÄL HEMMA I SVERIGE igen tog Bert nya tag och ytterligare fyra landslagsäventyr avverkades innan han i mitten av 1980-ta-

let trappade ned på det krävande tävlingsmetet. Framgångarna under de aktiva tävlingsåren blev många, både nationellt och i VM sammanhang.

EN SEGER PÅ HEMMAPLAN som Bert minns med extra förtjusning är SM 1983 som avgjordes i Köpings hamn, Mälaren.

Deltagarna var inför spöfäktandet mycket väl medvetna om att det skulle krävas fångst av löjor i parti och minut för att ta hem segern. I startfältet fanns flera sk. löjluga experter och målet var att sätta Bert på plats, helst jumbo. Bert visste om detta och hade i lönnedom hårdtränat löjfiske i sina hemnavatten kanalerna Djurgårdsbrunn, och Karlberg i Stockholm så mycket han bara hunnit. Nu satt fluglarven som den skulle på kroken. Reaktionsnabb var

Namn: Bert Mårdh, 17 år.
Klubb: Fiskeklubben Kaskad, Stockholm.
Yrke: Studerande.
Tävlat sen: 1977.
Tränar: Tre till fem gånger i veckan. Mest under våren.
Tävlar: Cirka två gånger per vecka.
Bra resultat: Vann juniorklassen i Djurgårdsmet 77, kom tvåa 78 och trea 79. Segrade i den öppna klassen i Stockholms öppna mästerskap i år.
Tränade inför årets kvalfinal till VM: Tränade mycket hårt i vatten som liknade finalvattnen. Inriktade träningen extra mycket på mäsken.
Fiskade i finalen: Satsade hela tiden på fisken som gick nära land. Körde med 5-meters långspö och ett par vita maggots på 12:ans krok. Mäskade hårt med torkat, malet bröd blandad med extra små, vita maggots.
Bästa egenkap: Snabbhet och precision uppövade bland annat genom flitigt bord-

Svenskt VM-lag!

Vill man vara rikligt utrustad på en plats i det svenska VM-laget i mete-plöjor man sju miljoner fyra kg fisk i timmen ur vatten mellan Djurgården och Kvaternholmen. Det var vad Anders Andersson, 22-årigt förkärnt medlem vid Långmolen i Uppsala lyckades med. Därmed vann han rockstjärnans finalomgång i VM-uttagningarna och blev en av tre av Sveriges bästade som lyckades förvara en plats i lag.

Över tre årtionden tidigare tävlingar i Kiviksborg, Östergötland och i Stockholm hade sedan 20 bästa tävlingssättare i Sverige utvald till VM-uttagningarna i Stockholm under veckoslötet 22-23 september. Finalomgången lördag 24 september gjorde de 20 utvalda upp om en plats i laget, varav en kommit till 10 meter.

Av de sex som kvalificerade sig kommit till finalen i Stockholm: Bert Mårdh, Anders Andersson, Hans Hansson och Bert Mårdh. Lars-Owe Berglund har kommit i finalomgången, Hälsjöberg, Stefan Berglund, Uppsala, Finalomgången.

Vad är det som gör att en fisk i ett vatten är så mycket mer värdefull än i ett annat? Det är det som gör att det är så mycket mer värdefullt att få en fisk i ett vatten än i ett annat. Det är det som gör att det är så mycket mer värdefullt att få en fisk i ett vatten än i ett annat. Det är det som gör att det är så mycket mer värdefullt att få en fisk i ett vatten än i ett annat.

De bästa resultaten från den svenska uttagningen är bland annat 10 meter från land, träna precisionsmaskning där. Vi behöver inte gå ner så långt i tackeldimension, 18-20 lina och 14-16 krok till en början i alla fall.

OBS! Det gör ingenting om du förlorar några speciemens under din träning, huvudsaken är att du lär dig var gränserna går!

Du som känner att "det kryper" när du inte har napp: Lugna ner dig och ha förtroende för vad du gör. Använd dina erfarenheter och tänk konstruktivt under döperioderna. Rör lite på grejorna eller flytta ett hagel, eller byt bete. Om din fisk visar tendens att gå för långt i sidled, kör ner din spötopp i vattnet!

Medan du väntar på karp, meta småfisk 3-7 meter från land. Detta för gräsets skull du kan alltså meta innanför eller utanför gräskanten. Detta kan vi ju inte avgöra förrän på plats, liksom den slutliga taktiken, men huvuddragen har du här ovan.

Jag hoppas att du tränar så ofta du kan och avstår från fiske som du kanske tycker är roligare. Det kan i alla fall inte vara roligare än en trygg placering på VM.

Håll kontakten!

Hans Hansson

TRÄNINGSGÅRD FÖR VM-LAGET 1979.

Tävlingsvattnet är en bevattningskanal, c:a 25 m bred, 2-2,50 m djup. Moderat strömsättning, halvklart vatten och branta sidor. Det finns gräsdungar här o var, de kommer förmodligen att synas en bit under vattenytan, eller som en mörkare skuggning i vattnet. Fiskbestånd: karp, småmört och sandkrypare i huvudsak. Befolkningen metar "gammalsodigt" grova linor, stora krokar etc., och mäska inte särskilt regelbundet. Fisken verkar inte tackelskygg, inte heller kräsen. Vanliga beten är mäska och deg. Det kan ofta dröja mer än en timme innan första fisken kommer.

Vårt primära mål måste vara karp, de finns i vikterna 0,5 kg - 3,5 kg Karpen går oftast i sidled efter krokningen och du ska komma ihåg att du bara har tio meter att drilla den på. Om du inte har tillgång till vettiga karpvatten, meta sutare eller id som ibland visar liknande beteende. Fiska c:a 15 meter från land, träna precisionsmaskning där. Vi behöver inte gå ner så långt i tackeldimension, 18-20 lina och 14-16 krok till en början i alla fall.

OBS! Det gör ingenting om du förlorar några speciemens under din träning, huvudsaken är att du lär dig var gränserna går!

Du som känner att "det kryper" när du inte har napp: Lugna ner dig och ha förtroende för vad du gör. Använd dina erfarenheter och tänk konstruktivt under döperioderna. Rör lite på grejorna eller flytta ett hagel, eller byt bete. Om din fisk visar tendens att gå för långt i sidled, kör ner din spötopp i vattnet!

Medan du väntar på karp, meta småfisk 3-7 meter från land. Detta för gräsets skull du kan alltså meta innanför eller utanför gräskanten. Detta kan vi ju inte avgöra förrän på plats, liksom den slutliga taktiken, men huvuddragen har du här ovan.

Jag hoppas att du tränar så ofta du kan och avstår från fiske som du kanske tycker är roligare. Det kan i alla fall inte vara roligare än en trygg placering på VM.

Håll kontakten!

Hans Hansson

han sedan tidigare, vilket är ett måste som tävlingsfiskare, framförallt om man ska satsa på löjmete. Bert hade övat snabbhet via seriöst bordtennisspel på tävlingsnivå under ungdomsåren.

HAN VAR REDO. Starten gick och bataljen i Köpings hamn började. Efter tre timmar och makalösa 1 200 löjor senare var Bert säker på segern. Ett snitt av otroliga 6,6 löjor i minuten gjorde att Bert fick lyfta bucklan till skyn. Med eftertryck hade Minken, som Bert kallades ibland, demonstrerat hur ett oljat snabbskjutsfiske skulle utföras.

SAMMA ÅR, ALLTSÅ 1983, fick Bert dessutom äran att agera fanbärare för svenska landslaget under inmarschen i VM, Holland. Även detta en synnerligen minnesvärd händelse i Berts imponerande karriär som ett av Sveriges mesta metaress.

MED START 1983 jobbade Bert som resande säljare åt sportfiskeföretaget Nordfish med hemmahamn Sollentuna under sju år.

Grejor i mängd demonstrerades och krängdes dagtid och på fritiden fångades det fisk. Fiske 24/7 gällde. Under säljresornas gång fick Bert värdefull insyn i grossist- och redskapshandlarnas vardag.

DRÖMMEN ATT STARTA upp en egen butik i Stockholm tog fart. En marknadsanalys med fokus på butiksläget i 08:a land gjordes. Den visade att antalet sportfiske-

butiker i huvudstaden var få i förhållande till folkmängd samt att sortimentet på hyllorna var magert.

Utrymme fanns för en ny sportfiskebutik som erbjöd kunderna det allra senaste i sportfiskeväg kunde konstateras.

VÅREN 1989 togs Bert kontakt med Christer Sjöberg och Tony Karpenstam som var i full färd med att avveckla sin butik, Karpens Flugfiske på Vallhallavägen.

Sjöberg & Karpenstam skulle satsa på grossistverksamhet under namnet Loop Tackle Design med bas i Åkersberga. Affären gick i lås och Berras Sportfiske AB bildades. Innan portarna slogs upp fejades och målades lokalerna om.

Därefter proppades hyllor, ställ och störtkorgar fulla med fiskegrejor i stor mängd och av senaste snitt. Den 1 december 1989 öppnade Berras Sportfiske AB på Vallhallavägen, Stockholm. Kunderna strömmade till stimvis. Succén var given.

Det snackades Berras Sportfiske i slott och koja i hela Sverige. Uttrycket "butiken med den kunniga personalen" myntades.

Missa inte
Berra på
djupet del
2 i nr 1-2016!

120

121

DOMUS SPORT

NORDFISH

Hur fångar man storfisken? Räcker det med att spotta på masken?

Bert Mårdh ger svaret. Svensk mästare i mete, 3 gånger VM-representant, gästar oss på Domus Sport i dag mellan kl 14 och 20.

KUNNANSPÖN

7 fot haspelspö (195:-)165:-
9 fot haspelspö (295:-)245:-

Vi visar fiskevideo under demonstrationstiden.